

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

МАТЕРІАЛИ

**Всеукраїнської науково-практичної конференції
здобувачів вищої освіти**

«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ ВИРОБНИЦТВУ»

Актуальні питання законодавства

24 квітня 2024 року

Біла Церква
2024

Напрямки державної підтримки включають у себе підтримку розвитку тваринництва, рослинництва, сільської інфраструктури, фермерських господарств та наукових досліджень у сфері сільського господарства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Аграрна політика України: стан та перспективи розвитку / за ред. М.І. Жулинського. К.: НААН України, 2022. 320 с.

Державна програма розвитку аграрного сектору України на 2023-2027 роки: проект. К.: Міністерство аграрної політики та продовольства України, 2022. 70 с.

Досвід країн світу у державній підтримці аграрного сектору: аналітична доповідь / за ред. О.Я. Шпичака. К.: Інститут економіки та прогнозування НАН України, 2022. 150 с.

Підтримка аграрного сектору в Україні: виклики та можливості: збірник наукових праць / за ред. В.Я. Месель-Веселого. К.: ННЦ «Інститут аграрної економіки», 2023. 250 с.

Стратегія розвитку аграрного сектору України до 2030 року: проект. К.: Міністерство аграрної політики та продовольства України, 2022. 50 с.

Формування та реалізація державної аграрної політики в Україні: монографія / В.Я. Месель-Веселий. К.: ННЦ «Інститут аграрної економіки», 2022. 350 с.

УДК 316.776.23:008(470+571)(477)

ШЕВЧЕНКО Д.М., студентка

Науковий керівник – **МЕЛЬНИК Л.М.**, канд. політ. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

КУЛЬТУРА ЯК ЗБРОЯ У ПРОЦЕСІ ВЕДЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Авторка з'ясовує поняття масова культура, вказуючи на те, що нинішнє суспільство у переважній більшості є споживачем вказаного різновиду культури. У тезах доведено, що Росія активно використовує пропаганду у культурі.

Ключові слова: культура, масова культура, інформаційна війна, Росія, пропаганда.

У демократичних суспільствах культура відіграє важливу роль у збереженні історичної пам'яті. Шляхом мистецтва, літератури, музики та інших форм культурного вираження люди передають і відтворюють історію свого народу, зберігаючи та підтримуючи спогади про минуле. Культурні надбання стають спадщиною, яка допомагає наступним поколінням розуміти свої коріння та цінності, допомагає зберегти історичну пам'ять та правду. Проте, у тоталітарних суспільствах, таких як Росія, культура перетворюється на пропаганду війни та спотворення історичної справедливості. Більше того, у Російській Федерації культура несе ідеї імперськості та шовіністичний присмак.

У ХХ-ХХІ столітті з'явилося явище «масова культура». Як зазначає С. Русаков: «Масова культура пов'язана з масовим розповсюдженням технологій тиражування культурних текстів і згідно «теорії двох культур», що отримала розповсюдження у 60-ті роки ХХ століття – це культура низького художнього рівня, яка ґрунтується на стереотипах, міфологемах сприйняття, пов'язана з рекламним бізнесом, комерцією тощо». Таким чином, така культура включає елементи, які транслює мас-медіа: радіо, преса, кіно та телебачення. З появою масової культури зникла межа між містом і селом, оскільки до цього інформацію могли дізнатись окремі верстви населення. Чим більше з'явилося засобів розповсюдження інформації, тим стало легше пропагандистам нав'язати свої ідеї. Одним з найефективніших способів стало телебачення. Кожного дня люди дивляться телевізор і живуть в бульбашці, щиро вірячи, тому, що там транслюють телеканали. В соціальних мережах ми відстежуємо відомих співаків, художників, хореографів, письменників і т.д. Хтось має десять тисяч підписників, а деякі мільйони. Кожна людина споживає такий контент, який для неї є корисним або просто розважальним. Так, у культурного діяча з'являється власна аудиторія на яку він має вплив. Такий вплив може бути розповсюджений на велику кількість людей за кордоном, через що блогери в YouTube використовують субтитри на різних мовах, що є доволі потрібним. Вплив

відомих людей може бути як позитивним, так і негативним. Розглянемо деякі приклади. Молодь відстежує музикантів з країни-ворога. Можливо, людині і подобається стиль, голос цього співака, але не забуваємо те, що цей співак працює на музичний лейбл, який приносить не малий дохід бюджету ворога. Це, по-перше. По-друге, багато, хто з митців Росії допомагає ведення війни в Україні та може просувати російські наративи у себе на сторінці. Оскільки, підлітки легко підпадають під вплив свого кумира, то можуть змінювати свої погляди, що призводить до поганих наслідків. Це є однією з причин викоринення російської культури в Україні.

Готуючись до російсько-української війни, РФ активно використовувала методи пропаганди, апробовані під час підготовки до попередніх воєн. Найважливішими з них стали маніпулювання історією з метою творення власного історичного міфу; формування «символіки війни», покликаної «мобілізувати маси» на героїзоване насильство проти українців; дегуманізація ворога (тобто українців) шляхом невизнання права на розбудову незалежної держави, заперечення самодостатності української культури, ототожнення українських військовослужбовців і громадсько-політичних діячів із «нацистами». Російська пропаганда фактично легітимізує геноцид українців та знищення України як держави. Знаходячись поряд із Росією, українському суспільству варто пам'ятати: російська агресія проти українців впливає з глибин колективної пам'яті, проявляючись за кожної слушної нагоди. Те, що її породжує, здатне лише руйнувати, уподібнюватися чи копіювати, але не створювати нове.

Література і документальні фільми можуть працювати з обох сторін. Одна сторона – це хороший спосіб задокументувати хід подій та зрозуміти мотиви учасників, а інший просувати свій наратив під виглядом «правди».

Ще до анексії Криму пропагандисти хотіли довести, що півострів історична територія Росії. Про це говорили на телеканалах, переписували шкільні підручники. Тому російський народ у 2014 році сприйняв анексію, як історичну справедливість. Окрім цього вони сприймають себе «нацією-завойовниками» або імпералістами, що повинні примножувати території «сверхдержави».

Так, фільм «Крим» (2017, реж. О. Піманов) було знято на замовлення Міністерства Оборони РФ. Фільм є простою агітацією з нелогічним сценарієм та недостовірністю подій Майдану. Переглядати фільм примусили школярів, студентів та військовослужбовців. В. Цибулько наголошує, що «для Росії дуже важливим є телебачення, де росіянам весь час розказують хто є українці. Для українського суспільства телебачення не є важливим. Основні агенти впливу на формування позицій і думки в українському суспільстві сидять в Інтернеті» [4].

Влада Росії виділяє великі кошти з бюджету на пропагандистську культуру, яка буде вихвалити їх дії і політику, адже рф вважає інформацію серйозною зброєю у гібридній війні. Слушною є думка Мельник Л., що «Цілі росії в інформаційній війні є дестабілізація суспільства, провокація внутрішніх суперечностей та конфліктів, знищення національної єдності, а також дискредитація української влади та зміна ставлення міжнародного співтовариства до країни. Однак, Україна відповідає на ці загрози шляхом розвитку власних засобів інформаційної безпеки, моніторингу та аналізу дезінформаційних кампаній, підвищення медіаграмотності суспільства та активної взаємодії з міжнародними партнерами» [1, с. 222].

Отже, культура, а, зокрема, галузь культури як мистецтво є одним із потужних інструментів для поширення роспропаганди. Російська культура завжди була політикою, адже завжди виконувала функцію камуфляжу для просування наративів Російської Імперії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мельник Л. М. Особливості російсько-української інформаційної війни. Суспільство, наука, освіта: актуальні дослідження, теорія та практика: тези доповідей Всеукр. наук.-практ. конф. (БІЕУ Університету «Україна», 23-24 листопада 2023 р.). Біла Церква, 2023. С. 222–223.

2. Мельник Л. М., Грек І. М. Критичне мислення як засіб протистояння інформаційній війні. Trends and prospects for the development of modern education: collection of scientific papers of the X International Scientific and Practical Conference (Munich, November 20-22, 2023). Munich, Germany, 2023. P. 333–334.

3. Русаков С. Масова та популярна культура: спільне та відмінне. URL:<https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/14659/Rusakov.pdf?sequence=1>

4. Цибулько В. Російська людина вірить телевізору, українська читає все в Інтернеті. URL:<https://life.pravda.com.ua/society/2008/10/13/9090/>

УДК: 35.07/.08(477):005.2'06

ЩЕРБИНА О.Є., студентка

Науковий керівник – **МЕЛЬНИК В.О.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗЕЛЕНОГО СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ З УРАХУВАННЯМ ЗАКОНОДАВЧОГО СЕРЕДОВИЩА

В Україні зелений сільський туризм має значний потенціал для розвитку. Зростаюча популярність сільського туризму робить цей вид туризму все більш затребуваним. Однак, для повноцінного розвитку зеленого туризму в Україні, окрім сприятливих природних умов, необхідна й відповідна законодавча база.

Ключові слова: сільський зелений туризм, законодавство.

Україна, як і багато інших країн, сприяє розвитку сільського зеленого туризму через прийняття ряду законодавчих актів та регулятивних механізмів. Проте, наявність відповідного законодавства ще не гарантує успішного розвитку галузі. Для досягнення повного потенціалу сільського туризму необхідно ретельно розглянути перспективи його розвитку з точки зору законодавства та ідентифікувати можливі труднощі, які можуть завадити цьому процесу.

Однією з перспектив розвитку сільського туризму з точки зору законодавства є створення сприятливого регулятивного середовища для розвитку галузі. Це може включати удосконалення законодавства щодо оподаткування, забезпечення підтримки фінансових та інфраструктурних ініціатив, а також створення спеціальних програм та стимулів для розвитку сільського туризму, а конкретно:

1. Підтримка та стимули: деякі країни мають спеціальне законодавство, яке стимулює розвиток сільського зеленого туризму через податкові пільги, фінансову підтримку, надання субсидій чи грантів для розвитку туристичної інфраструктури в сільській місцевості. Аналіз таких стимулів дозволяє оцінити, наскільки держава підтримує розвиток сільського туризму [1].

2. Земельне законодавство: однією з ключових сфер, які можуть бути врегульовані законодавством, є правила щодо використання земельних ділянок для сільського зеленого туризму. Це може включати обмеження на типи будівель, які можуть бути побудовані, та умови їх використання [2].

3. Охорона природи та середовища: законодавство може встановлювати правила та обмеження, що стосуються використання природних ресурсів, та забезпечення збереження екологічної рівноваги в сільських районах, які використовуються для туризму.

4. Будівництво та інфраструктура: законодавство може визначати правила щодо будівництва та реконструкції туристичних об'єктів, які розташовані в сільських районах. Це може включати вимоги до безпеки будівель та інфраструктури, а також зонування для збереження характеру сільського ландшафту [3].

5. Культурна спадщина та місцева ідентичність: деякі країни мають законодавство, яке захищає та просуває місцеву культурну спадщину через сільський зелений туризм. Це може включати захист історичних пам'яток, організацію фестивалів та подій, які просувають місцеву культуру та традиції.

Шевченко Д.М., Мельник Л.М. Культура як зброя у процесі ведення інформаційної війни росії проти України.....	48
Щербина О.Є., Мельник В.О. Перспективи розвитку зеленого сільського туризму з урахуванням законодавчого середовища.....	50
Катаєв Я.Д., Обіюх Н.М. Державна реєстрація права на землю: проблеми та виклики сьогодення.....	52
Бородань Є.А., Терещук М.М. Особливості політико-правової думки арабського сходу у середньовіччі.....	54
Жданюк А.Ю., Терещук М.М. Концепції правових вчень середньовічного християнства.....	55
Паламарчук К.О., Терещук М.М. Права людини в умовах війни.....	57
Кириченко В.В., Сокиринська О.А. Роль кібербезпеки у російсько-українській війні.....	58